

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systembeschrijving

Naam: Bergsche Maas

Watersysteemcode: 150Q

Rijkswaterstaat-dienst: Zuid-Nederland

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd. In Heusden liggen twee havens in beheer van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland.

Ligging en functies:

Sinds 1904 zet de Maas zich in westelijke richting voort via de Bergsche Maas. De Bergsche Maas werd gegraven in een zeer oude Maasbedding (tot 1273), waarvan nu nog het parallel lopende Oude Maasje rest. Het gegraven karakter komt tot uitdrukking in een bedding die overal even breed is en in het slechts licht gebogen tracé. De Bergsche Maas heeft een lengte van ruim 24 kilometer en beslaat 736 hectare.

De aanvoer van water in de Bergsche Maas komt voor het grootste deel uit de Maas en voor een beperkt deel uit onder meer de Dommel de Donge en de Dieze. Het water wordt ter hoogte van Geertruidenberg uitgelaten op de Amer. Van oorsprong stond de Bergsche Maas onder directe invloed van het getij. Sinds de afsluiting van het Volkerak en Haringvliet is deze invloed sterk afgenomen. In de huidige situatie worden de waterstanden en stroomsnelheid in de Bergsche Maas bepaald door de aanvoer vanuit de Maas. Daarnaast is het lozingsprogramma van de Haringvlietssluisen van belang en het getijverloop op zee (zowel opwaaiing (hogere waterstanden) als afwaaiing (lagere waterstanden)).

De Bergsche Maas wordt gebruikt voor de scheepvaart en afvoer van water, ijs en sediment.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Algemeen:

Langs kunstwerken kunnen sloten en watergangen aanwezig zijn voor de afvoer van kwelwater uit het oppervlaktewaterlichaam. Deze sloten en watergangen kunnen in beheer van Rijkswaterstaat zijn.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam ligt 1 ondersteunend kunstwerk in beheer bij Rijkswaterstaat:

- Uitwateringsluis in Heesbeense Uiterwaard

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 15 stroomgeleidingsobjecten en 12 kribben.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaallijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLW (overeengekomen lage waterstand).

Vegetatielegger:

Dit oppervlaktewaterlichaam is nagenoeg volledig onderdeel van de vegetatielegger.